

ВРЕМЕ Е НЕКОИ ТАК ПАРТИИ ДА ОТИДАТ

Овде изборите, и покрај тоа што минатата година не добија на интензитет кај граѓаните, сепак се настан. Кога веќе ништо друго и не ни се случува, тогаш веројатно си дозволуваме нив да ги пречекуваме како празник. Така, доколку на минатите предвремени парламентарни избори имавме, благо речено, здодевна кампања, исполнета со зборови и неинвентивни спотови, оваа годинашнава би можела да биде поинтересна. Пред сè, поради фактот дека во исто време имаме два циклуса на избори, потоа поради тоа што едни од нив се локалните кои, по правило, се битка сама за себе, и трето, и најважно, што двете најголеми партии во земјава, ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, одлучија сами да одат на избори. Навистина, ВМРО-ДПМНЕ, за разлика од СДСМ, сè уште не се изјасниле целосно и јавно за оваа идеја, но доволно е што воопшто почнале да размислуваат, бидејќи до претходниот циклус мнозинството од врхушката на партијата сметаше дека

повеќепартиската коалиција е сигурен погодок за победа на СДСМ.

Конечно и двете партии одлучија да ја сфатат сопствената тежина за постоењето на својот субјект, да им обратат достоинство внимание на сопствените членови, кои се и најголемата влеча за време на изборите, а откако ќе завршат, за жал, тие добиваат најмалку. Пред сè, поради фактот дека нивното место секогаш го зафаќа некој коалиционен партнер, било да се работи за место на листата за советници или, пак, за вработување во државната администрација. Самостојното истрчување на изборите ќе донесе дополнителен елан и стимул кај партиските членови, кои на овој начин дефинитивно ќе имаат повеќе желба за вклучување во изборниот процес, но и повеќе надеж дека нивната матична партија конечно помислила на нив. Повеќето места за советници од сопствената партија дополнително ќе ја отворат можноста за, условно речено, барем на кратко вработување на своите "кадри", кои долги години се наоѓаат на листата на чекање.

Секој христијански дом за Бадник замесува лепче. Во него се наоѓа паричката, која на еден член од семејството при распределбата ќе му падне, а која, пак, во наредната година ќе му донесе берикет и среќа. Тоа е убав обичај. Обичај кој го собира целото семејство на едно место, макар само за една вечер. Вечер на радост, топли поздрави, прегрнувања... и, се разбира, многу желби за во иднина, или барем за наредната година. Истиот ритуал, според македонски обичаи, се практикува и малку пошироко, што би рекле скопјани во нашите маала, со музика, песна, топла ракија, оган и бадникови песни. Бадников или василичарски оган, сеедно. Битно е да се биде покрај него, да се пее, и да се бара паричката за среќа. За подобро утре, за повеќе насмевки, за повеќе разбирање, за... сè што носи животот!

Но, не ја бараме паричката за среќа само за нас, туку и за сите околу нас, вклучувајќи ја и нашата земја. Повеќе од сигурно е дека на нашата држава ќе ѝ треба многу повеќе среќа оваа година. Во годината во која се најавуваат тешки моменти - моменти на предизвици, моменти на силен притисок кога говориме за името, и моменти на стегање на и онака тенкиот ремен кога говориме за економијата, односно рецесијата, која несомнено дека ќе ја почувствуваме сите ние. А тука некаде се и изборите. И тоа не само едни, туку дупли. И локални и претседателски, кои мораме да ги изведеме перфектно. Пред сè, поради жестоките критики кои ги добивме од Европската унија, која недвосмислено ни порача дека преку нив води патот кон елитното друштво, туку и поради нас самите, бидејќи дефинитивно мораме да бидеме засрамени од она што го направивме минатата

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

АНАРЕЧЕНИ ВО ЗАБОРАВ!

година, односно на минатите избори. Никогаш повеќе не смее да ни се случат убиство, закани и полнења на кутии. Едноставно тоа мора да биде минато!

Токму затоа мораме да тргнеме со нови надежи во годината која е пред нас. Да ѝ посакаме на сопствената држава многу среќа, а таа нам нека ни ги овозможи минимумот надеж и достоинство. Заедно да си дозволиме спокојна година, во која ќе говориме само за љубов и добробит. Сите ние да ѝ ја дадеме паричката на нашата држава. Не на политичарите, не на функционерите, не на Владата, не на претседателот, туку на Република Македонија. Затоа што заслужуваме подобро утре. Сите ние заслужуваме подобро место под сонцето. Под сонцето на Македонија. Под нашето сонценце. Нека овој Божик ни го донесе токму тоа!

ВМРО-ДПМНЕ И СДСМ САМИ НА ИЗБОРИ!?

Сепак, без оглед на нашите надежи и желби, за жал, реалноста ни ја "крои" некој друг, на кој ние како обични граѓани и немаме некое поголемо влијание. Реалноста во Македонија ја "кројат" политичарите, кои во последно време исклучително им се посветени на претстојните локални избори, кои од ден на ден ги доведуваат или ги поистоветуваат со прашањето - живот или смрт! Не дека тие не се значајни, особено за политичките партии, кои преку нив се враќаат или, пак, остануваат на политичката сцена, како релевантни или незначајни политички фактори, но факт е дека за време на изборната кампања сè почесто ни се случува од гран-

ките да не ја видиме шумата, односно да забораваме на стратешките прашања за Република Македонија. Односно, на оние прашања кои се од врвен значаен приоритет, а кои за време на изборната кампања многу често знаат да се најдат на самите маргини.

Но, тоа е Македонија. Овде изборите, и покрај тоа што минатата година не добија на интензитет кај граѓаните, сепак се настан. Кога веќе ништо друго и не ни се случува, тогаш веројатно си дозволуваме нив да ги пречекуваме како празник. Така, доколку на минатите предвремени парламентарни избори имавме, благо речено, здодевна кампања исполнета со зборови и со неинвентивни спотови, оваа годинашнава би можела да биде поинтересна. Пред сè, поради фактот дека во исто време имаме два циклуса на избори, потоа поради

тоа што едни од нив се локалните кои, по правило, се битка сама за себе, и трето, и најважно, што двете најголеми партии во земјава, ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, одлучија сами да одат на избори. Навистина ВМРО-ДПМНЕ, за разлика од СДСМ, сè уште не се изјасниле целосно и јавно за оваа идеја, но доволно е што воопшто почнале да размислуваат, бидејќи до претходниот циклус мнозинството од врхушката на партија сметаше дека повеќепартиската коалиција е сигурен погодок за победа на СДСМ.

Сепак, оваа идеја на ВМРО-ДПМНЕ се чини дека остави многумина лидери на помалите политички партии со подотворена уста. Колку и да сакаа, едноставно не можеа да го скријат изненадувањето (се разбира, за нив непријатно), кое доколку се исполни дефинитивно може да ги остави со празни раце. Дури и во изјавите кои ги даваа во Собранието на Република Македонија, се чини како да се убедуваа себе си дека тоа едноставно не е можно. Поаѓајќи од претседателот на Социјалистичката партија, Љубисав Иванов-Синго, кој безмалку неговата СПМ ја издигна до тоа ниво како ВМРО-ДПМНЕ да не може да функционира без неа, па сè до лидерот на Демократски сојуз, Павле Трајанов,

СЕ ОЧЕКУВА ЖЕСТОКО ЛОБИРАЊЕ!

Неспорно дека ќе биде тешко одделувањето на Социјалистичката партија на Љубисав Иванов-Синго и на партијата на Павле Трајанов, од прегратките на ВМРО-ДПМНЕ. Воопшто не ја исклучувам можноста претседателите на овие две партии да направат сè за да останат до ВМРО-ДПМНЕ, вклучувајќи ги сите оние владини алатки кои им се на дофат. Во поттурнувањето поблиску до премиерот Никола Груевски се гледа и лидерката на ДОМ, Лилјана Поповска, но и сите оние помали таканаречени етнички партии, кои секогаш кога ВМРО-ДПМНЕ е на власт и тие се во сите владини ешалони, без оглед на тоа што ниедна од нив не се знае дали воопшто има членство или, пак, е составена од најблискиот круг на роднини и пријатели? Токму затоа конечно е време да видиме колку вредат? Вредат ли воопшто или, пак, тежат колку една невладина организација? Дали поради таканареченото етничко знаменце ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ и натаму ќе бидат принудувани да ги земат блиску до себе? Дали и понатаму ќе продолжи да се собира револтот кај членовите на овие две партии, кои никако да дојдат до функција или, пак, до работа поради нив.

Да ѝ посакаме на сопствената држава многу среќа, а таа нам нека ни го овозможи минимум надеж и достоинство. Заедно да си дозволиме спокојна година, во која ќе говориме само за љубов и добробит. Сите ние да ѝ ја дадеме паричката на нашата држава. Не на политичарите, не на функционерите, не на Владата, не на претседателот, туку на Република Македонија. Затоа што заслужуваме подобро утре.

Сите ние заслужуваме подобро место под сонцето. Под сонцето на Македонија. Под нашето сонценце. Нека овој Божик ни го донесе токму тоа!

кој буквално беше запрепастан-изгубен од информацијата.

КОНЕЧНО МЕСТО ЗА СОПСТВЕНИТЕ ЧЛЕНОВИ!

Доколку се покаже вистинита оваа информација, односно доколку ВМРО-ДПМНЕ конечно потврди дека би сакало сами да одат на избори, тогаш конечно би можеле да дојдеме до една сосема чиста ситуација на политичката сцена. Самостојното истрчување на СДСМ и на ВМРО-ДПМНЕ на изборите дефинитивно ќе ја донесе конечната бројка, која до претходните избори постојано беше во магла, односно "цирквата" колку во гласови тежат и двете најголеми партии. Досега приближно беше познато колку овие две партии имаат стабилно гласачко тело, кое за нив гласа на секои избори, а колку од избори до избори тие добиваат на своите конта. Во крајна линија, веќе осумнаесет години ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ се двете партии кои постојано го освојуваат "гласачкиот пазар", односно одлучуваат кој ќе ја добие локалната или, пак, претседателската власт.

Сепак, од оваа идеја најзначајно е тоа што конечно и двете партии одлучија да ја сфатат сопствената тежина за постоењето на својот субјект, да им обратат достоинство внимание на сопствените членови, кои се и најголемата влеча за време на изборите, а откако ќе завршат, за жал, тие добиваат најмалку. Пред сè, поради фактот дека нивното

место секогаш го зафаќа некој коалиционен партнер, било да се работи за место на листата за советници или, пак, за вработување во државната администрација. Самостојното истрчување на изборите ќе донесе дополнителен елан и стимул кај партиските членови, кои на овој начин дефинитивно ќе имаат повеќе желба за вклучување во изборниот процес, но и повеќе надеж дека нивната матична партија конечно помислила на нив. Повеќето места за советници од сопствената партија дополнително ќе ја отворат можноста за, условно речено, барем на кратко вработување на своите "кадри", кои долги години се наоѓаат на листата на чекање.

ВРЕМЕ Е "БОРАНИЈАТА" ДА СЕ "ВАРИ" НА ТЕРЕНОТ!

Врвот на брилијантноста на оваа идеја е дефинитивното расчистување на маглата со таканаречените сателит партии, кои постојат за да се прикачат кон некоја од двете најголеми, и така да се дограбат до власта, било да се работи за власт во локалната самоуправа или, пак, во извршната, односно Владата. Досега овие партии тоа го правеа на секои избори. Во последно време дури и намерно се отвораа сè повеќе и повеќе помали партии, бидејќи нивните таканаречени претседатели сфатија дека можат на политичката сцена да функционираат само на тој начин. Односно, ова е единствената можност да се најдат во Собранието, во општините и во

Владата, бидејќи доколку истрчаат сами на избори нема да освојат глас ниту за половина пратеник или, пак, советник. Но, сега е време да видиме што и дали воопшто тие нешто можат сами!

Неспорно дека ќе биде тешко одделувањето на Социјалистичката партија на Љубисав Иванов-Синго и на партијата на Павле Трајанов од прегратките на ВМРО-ДПМНЕ. Воопшто не ја исклучувам можноста претседателите на овие две партии да направат сè за да останат до ВМРО-ДПМНЕ, вклучувајќи ги сите оние владини алатки кои им се на дофат. Во поттурнувањето поблиску до премиерот Никола Груевски се гледа и лидерката на ДОМ, Лилјана Поповска, но и сите оние помали таканаречени етнички партии, кои секогаш кога ВМРО-ДПМНЕ е на власт и тие се во сите владини ешалони, без оглед на тоа што ниедна од нив не се знае дали има воопшто членство или, пак, е составена од најблискиот круг на роднини и пријатели!

Токму затоа конечно е време да видиме колку вредат? Вредат ли воопшто или, пак, тежат колку една невладина организација? Дали поради таканареченото етничко знаменце, ВМРО-ДПМНЕ и СДСМ, и натаму ќе бидат принудувани да ги земаат близу до себе? Дали и понатаму ќе продолжи да се собира револтот кај членовите на овие две партии, кои никако да дојдат до функција или, пак, до работа поради нив. Се надевам дека СДСМ и ВМРО-ДПМНЕ ќе останат достоинствени на кажаното, односно ќе соберат сили и сами ќе истрчаат на изборите. Време е малите партии да ја докажат сопствената вредност!

ADNAN REISEN
STUTTGART

Freiburg
Offenburg
Karlsruhe
Stuttgart
Ulm
Augsburg
München
Kumano
Skopje
Gostivar
KICEVO
Verbindung mit
Slovanien so
Struga Prilep
Ohrid Bitola

Adnan Reisen
Büro Kicevo
Tel./Fax: 045 / 228 630
Mobil 075 / 742 721
070 / 711 788
Büro Freiburg
Tel. 0761 / 500 235
Mob. 0170 / 411 76 93
Büro Offenburg
Tel. 0781 / 17 48
Sekoja sreda, petok i nedela
Germanija - MAKEDONIJA
Sekoja sreda, sabota i nedela
Makedonija - GERMANIJA

Informacii
od 900 do 2100
Büro Stuttgart
Tel. 0711 / 8 17 78 72
Fax 0711 / 8 17 78 73
Mobil 0171 / 5 46 32 20
www.dautoski.de

70469 STUTTGART - Leobenerstr. 33 - FEUERBACH